

Under Forhandlingerne om Lønssystemet har den Tanke været fremsat, at der for visse Stillinger, hvor Ansættelse sker i meget forskellig Alder (f. Eks. Universitetslærere), maaske burde skabes en *Relation mellem Ansættelsesalder og Oprykning paa højere Løn*, saaledes at den, der ansættes i en ældre Alder, avancerer hurtigere, og den, der ansættes i ung Alder, forholdsvis senere eller langsommere. Kommissionen stiller dog ikke noget Forslag af denne Art.

Medens det maa regnes for det normale, at Tjenestemændene, efter at have tjent i Bundklassen en Aarrække og gennemløbet denne Klasses forskellige Alderstillings-Trin, rykker op i en Avancementsstilling, vil der naturligvis altid være en Del Tilfælde, hvor saadant Avancement ikke opnaas. Man har drøftet den Tanke, om det ikke vilde være rimeligt at yde saadanne Tjenestemænd, som ikke efter et vist Antal Aars Tjeneste i Bundklassen er avanceret, et *ekstra Alderstillæg*. Man er dog kommen til det Resultat, at noget saadant ikke bør gælde som almindelig Regel; kun med Hensyn til Assistentklassen i Told- og Trafiketaterne stiller Kommissionen Forslag i den her nævnte Retning.

Under Drøftelsen af den nysnævnte Foranstaltning er det blevet fremdraget, at man i andre Landes Lønningslovgivning har været inde paa det saakaldte *Barrière-System*, der gaar ud paa at gøre en Adskillelse mellem dem, der forbliver i Bundklassen paa Grund af manglende Ledighed i Avancementsstillingerne, og dem, der forbliver i Bundklassen, fordi de ikke anses egnede til Oprykning. De førstnævnte skulde være berettigede til at oppebære et eller to ekstra Alderstillæg, de sidstnævnte ikke. Om det end maa erkendes, at der ligger et rigtigt Princip til Grund for en saadan Sondring, har man dog ment, at Systemet vilde være overmaade vanskeligt at gennemføre, og at det i Praxis let vilde komme til at virke paa anden Maade end

tilsigtet. Kommissionen har derfor ikke kunnet give denne Tanke sin Tilslutning.

Kommissionen har fra forskellige Sider behandlet Spørgsmaalet om Fastsættelse af almindeligt gældende Aldersgrænser i Forhold, der vedrører Tjenestemændenes Lønning, Pensionsret m. v. I Afsnittet om Pensionsforholdene vil Spørgsmaalet blive omtalt, for saa vidt angaar Beregning af Pensions-Anciennetet og Afskedigelsesalder. Her skal tilføjes, at ogsaa Spørgsmaalet om Betimeligheden af at fastsætte en almindelig *Standardalder for Beregning af Lønningsancienneteten* har været overvejet. Det naturlige Udgangspunkt for disse Overvejelser har man haft i den i § 3 i Lønningsloven for Told- og Trafiketaterne af 27. Maj 1908 indeholdte Bestemmelse om en Minimumsalder af 25 Aar ved Ansættelse i Assistentklassen. Kommissionen er imidlertid naaet til det Resultat, at det vilde være praktisk uigenneførligt at fastsætte en Aldersgrænse for Beregning af Lønningsanciennetet, der kunde finde almindelig Anvendelse. Man har derfor valgt den Vej at fastsætte saadan Aldersgrænse særskilt for enkelte Stillinger under Hensyntagen til de specielle Uddannelseskrav m. v.; for Told- og Trafiketaternes Assistentklasse, hvor Spørgsmaalet er af særlig Interesse, henvises til Bemærkningerne til den paagældende Paragraf i Lovforslaget.

Som 2. Del af Kommissionens Opgave nævner Loven af 21. Juli 1917 Udarbejdelse af Forslag til Lov om Statstjenestemænds Lønnings-, Pensions- og Understøttelsesforhold. Idet der med Hensyn til Pensions- og Understøttelsesforholdene henvises til det særlige Afsnit herom, skal her fremsættes nogle almindelige Bemærkninger om de Synspunkter, der ligger til Grund for Kommissionens Forslag, for saa vidt angaar Lønningerne.

Den Opgave at stille Forslag angaaende Lønninger for Tjenestemænd i mange